

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: Y. H., nar. X,
státní příslušnost X,
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Kovandou,
sídlem Malá Štěpánská 3, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-31/LE-LE05-LE05-2023 ze dne 9. 4. 2026,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 3. 2. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V průběhu řízení dne 14. 1. 2026 uvedl jako doručovací adresu v X. Žalovaný žalobce následně předvolal

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

k pohovoru podle § 23 zákona o azylu, a to na den 31. 3. 2026. Předvolání bylo žalobci doručováno na adresu v X. Jelikož žalobce nebyl zastížen a zásilku si ve lhůtě nevyzvedl, byla mu písemnost doručena fikcí dne 26. 3. 2026.

2. Žalobce se následně k pohovoru nedostavil. Před konáním pohovoru ani po něm žalovanému nesdělil žádný důvod své neúčasti. Ze správního spisu dále vyplývá, že zástupkyně žalobce žalovanému sdělila, že ani pro ni není žalobce kontaktní.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 4. 2026 řízení o žádosti žalobce zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu. Uvedl, že žalobce byl k pohovoru řádně a včas předvolán, k pohovoru se nedostavil a neuvedl žádný závažný důvod své neúčasti. Bez součinnosti žalobce přitom nebylo možné zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

II. Řízení před soudem

4. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Namítl, že žalovaný neměl řízení zastavit. Podle žalobce nebyl důvod domnívat se, že nemá na řízení zájem. Naopak jeho zájem na projednání žádosti trval. Žalovaný měl podle žalobce pečlivěji zvažovat, zda pro jeho nedostavení se k pohovoru neexistoval nějaký závažný důvod. To mělo platit tím spíše, že žalobcova zástupkyně žalovanému sdělila, že i pro ni je žalobce nekontaktní. Zastavení je nástroj k zamezení obstrukcí, což nebyl případ žalobce. Mechanické zastavení je také nepřiměřené ve vztahu právům žalobce.
5. Žalovaný setrval na tom, že žalobce byl k pohovoru řádně předvolán, předvolání mu bylo doručeno včas a žalobce se k pohovoru bez omluvy nedostavil. Žádný závažný důvod neúčasti žalobce neuvedl a žádný takový důvod nevyplýval ani ze správního spisu.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná. Žalobce se bez vážného důvodu nedostavil k nezbytnému úkonu před správním orgánem, byly proto splněny podmínky pro zastavení řízení pro domněnku nezájmu žalobce.

Obecná východiska

7. Podle § 23 odst. 4 zákona o azylu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen dostavit se k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže se žadatel o udělení mezinárodní ochrany bez závažného důvodu nedostavil k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
8. Správní soudy opakovaně konstatovaly, že § 25 písm. d) zákona o azylu je nutné vykládat v souvislosti s čl. 28 odst. 1 (tzv. „procedurální“) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU, který se zabývá postupem v případě konkludentního zpětvzetí žádosti nebo odstoupení od žádosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozhodnutí NSS č. j. 8 Azs 50/2021-59 ze dne 23. 6. 2021, č. 4236/2021 Sb. NSS, č. j. 7 Azs 42/2021-27 ze dne 16. 7. 2021, č. j. 1 Azs 36/2023-21 ze dne 2. 5. 2023).
9. V čl. 28 odst. 1 procedurální směrnice je mj. uvedeno, že členské státy mohou vycházet z domněnky, že žadatel vzal konkludentně svou žádost o mezinárodní ochranu zpět nebo od ní odstoupil, zejména pokud se zjistilo, že nereagoval na žádosti o poskytnutí údajů nezbytných pro žádost podle čl. 4 směrnice 2011/95/EU nebo se nedostavil k osobnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pohovoru podle čl. 14 až 17 této směrnice, ledaže žadatel v přiměřené lhůtě prokáže, že k tomu došlo z důvodů, které nemohl ovlivnit.

10. Zákon o azylu tedy spojuje se splněním podmínek § 25 písm. d) zákona o azylu zastavení řízení. Nejde však o ustanovení, které by bylo možné použít mechanicky při každém nedostavení se žadatele k pohovoru. Podstatné je, zda se žadatel nedostavil bez závažného důvodu a zda tím neposkytl nezbytnou součinnost pro další vedení řízení. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit zastavení řízení v případech, kdy je zřejmé, že žadatel se správním orgánem nespolupracuje a bez jeho součinnosti nelze ve věci rozhodnout (srov. rozhodnutí NSS č. j. 6 Azs 45/2018-32 ze dne 14. 6. 2018, č. j. 7 Azs 42/2021-27 ze dne 16. 7. 2021 a č. j. 1 Azs 36/2023-21 ze dne 2. 5. 2023). Krajský soud v Plzni k tomu již dříve uvedl, že i dočasná nespolupráce se správním orgánem nemá žádný vliv, pokud je spolupráce následně navázána (rozsudek KS v Plzni č. j. 35 Az 5/2023-29 ze dne 21. 3. 2024). Nejde tedy o sankci, ale spíše pořádkový prostředek, jehož pomocí jsou zjednodušeně skončena řízení, o něž účastník neprojevuje zájem.

Okolnosti případu žalobce

11. Žalobce obecně namítal, že není zřejmé, zda mu bylo řádně doručováno – nenalezl žádné oznámení o doručování. Tato námitka není důvodná.
12. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný doručoval předvolání na adresu, kterou žalobce sám uvedl pro účely řízení. Písemnost byla uložena a po uplynutí desetidenní úložní doby nastaly účinky doručení. Předvolání tedy bylo žalobci doručeno fikcí dne 26. 3. 2026. Pohovor byl nařízen na den 31. 3. 2026. Byla tak (těsně) dodržena lhůta nejméně 2 pracovních dnů podle § 23 odst. 4 zákona o azylu.
13. Žalobce nezpochybňuje, že jako doručovací adresu uvedl adresu, na kterou bylo doručováno. Žadatel o mezinárodní ochranu nese odpovědnost za to, že bude na adrese, kterou pro účely řízení uvedl, dosažitelný, popřípadě že změnu této adresy správnímu orgánu řádně a včas oznámí. Procesní následky toho, že žadatel písemnosti na jím uvedené adrese fakticky nepřebírá, nese právě on (srov. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 57/2020-43 ze dne 26. 3. 2020, č. j. 4 Azs 398/2020-38 ze dne 19. 3. 2021 a č. j. 2 Azs 274/2024-37 ze dne 30. 1. 2025).
14. Tvzení žalobce, že mu nebylo zanecháno oznámení, nemá na posouzení věci vliv. Proti existující doručence, která je prostým důkazem, žalobce nepředestřel jinou, srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (srov. rozsudky NSS č. j. 8 Azs 92/2020-36 ze dne 7. 1. 2021; č. j. 2 As 306/2019-49 ze dne 20. 8. 2021). Samotné tvrzení, že žalobce nenašel oznámení o doručování zásilky nestačí pro zpochybnění řádného doručení (srov. usnesení č. j. 10 Azs 63/2015-44 ze dne 9. 7. 2015).
15. Není důvodná námitka žalobce, že by žalovaný měl sám více zvažovat, zda pro jeho nedostavení neexistoval nějaký závažný důvod. Žalovaný musí zohlednit okolnosti, které vyplývají ze spisu, a nesmí postupovat formalisticky. Není však povinen bez jakéhokoliv skutkového podkladu domýšlet možné hypotetické důvody neúčasti žadatele. Závažný důvod musí být alespoň tvrzen nebo musí jinak vyplývat z okolností případu. V projednávané věci tomu tak nebylo (srov. rozhodnutí NSS č. j. 2 Azs 32/2014-25 ze dne 21. 5. 2014).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

16. Žalobce nesdělil žádný důvod své neúčasti před vydáním napadeného rozhodnutí a nesdělil ho ostatně ani před soudem (pokud je „doručovací tíseň“ vůbec důvodem, tak není důvodem závažným). Ze správního spisu nevyplývala nemoc žalobce, překážka nezávislá na jeho vůli, omezení osobní svobody ani jiná okolnost, která by mohla jeho nedostavení se k pohovoru objektivně omlouvat. Nebyl zde tedy žádný konkrétní důvod, který by žalovaný mohl hodnotit jako závažný.
17. Podstatné je rovněž to, že pohovor nebyl v projednávané věci nadbytečným úkonem. Šlo sice o opakovaný či doplňující pohovor, což však lze přičíst zejména tomu, že původní pohovor se žalobcem proběhl v roce 2023 a jeho tvrzení se nepotvrdila. Bylo tedy třeba zjistit *pravdivý* azylový příběh ve vztahu k *aktuálním podmínkám* v zemi původu. Nešlo tedy o případ, kdy by žalovaný mohl na základě dosavadního spisového materiálu rozhodnout věcně i bez pohovoru (srov. rozhodnutí NSS č. j. 2 Azs 32/2014-25 ze dne 21. 5. 2014).
18. Soud nepřehlédl, že samotné nedostavení se k pohovoru ještě nemusí vždy znamenat nezájem žadatele o řízení. V některých případech může být z dosavadního nebo následného chování žadatele zřejmé, že o řízení zájem má, se správním orgánem komunikuje a zmeškání pohovoru je pouze jednotlivým procesním pochybením. V takovém případě by zastavení řízení pouze na základě jednoho nedostavení se k pohovoru neobstálo (srov. rozhodnutí NSS č. j. 7 Azs 42/2021-27 ze dne 16. 7. 2021 a č. j. 1 Azs 36/2023-21 ze dne 2. 5. 2023; cit. rozsudek KS v Plzni č. j. 35 Az 5/2023-29).
19. Taková situace však v projednávané věci nenastala. Žalobce nebyl pouze jednorázově pasivní v tom smyslu, že by zmeškal jeden úkon, ale jinak se správním orgánem spolupracoval. Žalobce se k pohovoru nedostavil, žádnou omluvu neuvedl, nebyl fakticky dostupný na adrese, kterou pro účely řízení sám uvedl, a zároveň nebyl kontaktní ani pro svou zástupkyni. To je významná okolnost, která odlišuje nynější věc od případů, v nichž správní soudy vytkly žalovanému mechanické zastavení řízení po jediném zmeškaném úkonu.
20. Sdělení zástupkyně žalobce, že i pro ni je žalobce nekontaktní, proto nesvědčí ve prospěch žalobce. Nejde o okolnost, která by měla žalovaného vést ke zdrženlivějšímu postupu. Naopak potvrzuje, že žalobce neposkytoval součinnost nezbytnou pro vedení řízení. Pokud žalobce nekomunikoval ani se svou zástupkyní, nebylo možné rozumně očekávat, že žalobce má zájem na pokračování řízení.
21. Žalobce v žalobě uvedl, že jeho zájem na řízení trval. Toto tvrzení však bylo uplatněno až dodatečně. Z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí je rozhodné, jaké skutečnosti byly žalovanému známy v době jeho rozhodování. V té době žalovaný věděl, že žalobce byl k pohovoru řádně a včas předvolán, že se k němu nedostavil, že neuvedl žádný závažný důvod své neúčasti a že je nekontaktní i pro svou zástupkyni. Za těchto okolností žalovaný nepochybil, pokud uzavřel, že žalobce neposkytuje součinnost nezbytnou pro pokračování v řízení.
22. Soud proto nepřisvědčil žalobci, že žalovaný pouze formálně vyšel z jeho nedostavení se k pohovoru. Žalovaný vycházel z konkrétních okolností věci. Tyto okolnosti ve svém souhrnu odůvodňovaly závěr, že žalobce se bez závažného důvodu nedostavil k pohovoru a neposkytl součinnost nezbytnou pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
23. Jestliže byly podmínky § 25 písm. d) zákona o azylu splněny, žalovaný již neměl prostor pro úvahu, zda řízení zastaví, nebo zda v něm bude pokračovat. Zákon stanoví, že řízení se

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zastaví. Obligatornost tohoto následku však nastupuje až po posouzení, že nejde o pouhé formální zmeškání úkonu, nýbrž o nedostavení se bez závažného důvodu za okolností, které brání pokračování v řízení. Právě tak tomu v této věci bylo.

24. Nedůvodná je proto i námitka nepřiměřenosti. V případě žalobce byly splněny podmínky pro zastavení řízení pro konkludentní zpětvzetí ve smyslu procedurální směrnice. Otázka přiměřenosti se promítá právě do hodnocení toho, zda byly či nebyly vážné důvody pro zmeškání úkonu (nedostavení se k pohovoru). Zde žádné vážné důvody nebyly, zastavení řízení proto není nepřiměřené.

IV. Závěr

25. Soud uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu. Žalobce byl k pohovoru řádně a včas předvolán, k pohovoru se nedostavil, žádný závažný důvod své neúčasti neuvedl a z okolností věci vyplývalo, že neposkytuje nezbytnou součinnost.
26. Soud proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nevznikly náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. června 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.